

07-07-

† Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.),
Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῶν (ι' αἰ.).

ΟΡΘΡΟΣ

Ἦχος δὲ Δι

Ἦχος δὲ Δι
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος ^ΔϠ. Ὡς βρυ σις πο λυ κρου νος Παρ θε νο
μαρ τυς Χρι στου ⁶κα τηρ δευ σας παν σο φε
την Εκ κλη σι αν Αυ του και η θλη σας α α ρι
στα ⁶ε σω σας τους εν σκο τει της ει δω λο
ο μα νι ας ^Δαι γλη των σων θαυ μα των Κυ ρι
α κη Α θλη φο ρε ⁶δι ο εν παρ ρη σι
α Χρι στω ^Δπρε σβευ ε σω θη ναι η μας ⁶

Δόξα. Ἐπερον.

Ἦχος Δι

Ἡ α μνας σου Ι η σου κραζειμε γα
 λη τη φω νη σε νυμ φι ε μου πο θω και
 σε ζη του σα α θλω και συ σταυ ρουμαι και
 συν θα πτομαι τω βα πτι σμω ω σου και
 πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω συν σοι
 και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη σω εν σοι
 αλλ ως θυ σι αν α μω μον προσ δε ε χου
 την με τα πο θου τυ θει σαν σοι αυ της πρε
 σβει αις ως ε λε η μων σω σον τας ψυ
 χας η μω ω ν

Καὶ νῦν.

Ἦχος ᾠ̣ Δ΄

^χ
^Δ Το αἰ ὠ νος α πο κρυ φον και Αγ γε
 λους α γνω στον μυ στη ρι ον ⁶ δι α σου Θε
 ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται ⁶ Θε
^Δ ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος ^Δ
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα
 δε ζα με νος ⁶ δι ου α να στη σας τον πρω
 το ο πλα στον ^Δ ε σω σεν εκ θα να του τας
^Μ
^χ
 ψυ χας η μω ω ων ^Δ

Μετὰ τὴν α' σπυχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τιμήσασα Θεόν, παρ' Αὐτοῦ ἐτιμήθης, Μαρτύρων καλλονή, καὶ Παρθένων τὸ κλέος, διὸ καὶ στεφάνοις σε, νῦν διπλοῖς κατεκόσμησε, τῆς αθλήσεως, καὶ παρθενίας θεόφρον, ὅθεν αἵτησαι, Κυριακὴ ἀθληφόρε, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρα σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας, ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνούμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίληψις.

Μετὰ τὴν β' σπυχολογίαν, κάθισμα.

Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Εν τῇ ἀθλήσει σου, πάντα ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγὰς, δεσμὰ βασάνους φυλακᾶς, Κυριακὴ αοίδιμε, ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὃν περ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες, Αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει πάσι τοῖς πίστοις προσιούσι.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἄπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Πάναγνε, καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθροῦς μου, μὴ διασπαράξω σοι, τὴν ψυχὴν μου Θεόνυμφε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν, ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δούλον Σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Νυμφίον σου Χριστῷ ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε, ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν Αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' Αὐτοῦ δεξαμένη, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, Κυριακὴ τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς ὑπαρχόντων, καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πταιόντων, Ὑπεραγία Δέσποινα περίσωζε ἡμᾶς, πάσης περιστάσεως, καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ φρικτῆς κολάσεως, καὶ παθῶν ἀτιμίας, τοὺς

ἀδιστάκτῳ πίστει σε Ἀγνή, προσκαλουμένους
Παρθένε πανύμνητε.

07-07 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος ᾠδῶν

Εκ νεοτητοος μου πολλα
πολεμει με παθη αλλαυτος αντιλα
βου και σωσον Σωτηρ μου Δίς
Οιμισουντες Σιων αισχυνθητε α
πο του Κυριου ως χορτος γαρ πυρι ε
σεσθα πεζηραμμενοι Δίς
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι
Αγιω Πνευματι πασα ψυχη ζω
ου ουται και καθαρσει υψουται λαμπρυνε

Π Β
 ται ⁶λ τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο
 κρυ φι ως ⁶λ
 χ ⁶λ ^M και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην ⁶λ
 Π Β
⁶λ Ἀ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα ⁶λ αρ δευ ο ον τα α
 πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ⁶λ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

χ ⁶λ
⁶λ Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις
 α γι οις αυ του ⁶λ (δῖς)

Σπλχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
 ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα
 αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

07-07 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

⁶_λ Θ αυ μα στο ο ος ο Θε ος εν τοις
α γι οις αυ του ου ου Δ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

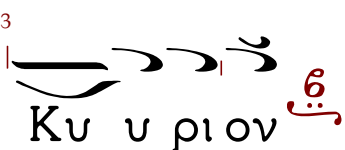
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

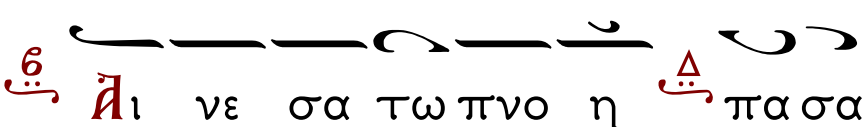
Ὁ Χορός:
 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

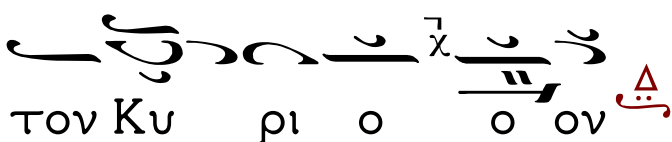
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 Ἀ μη ην

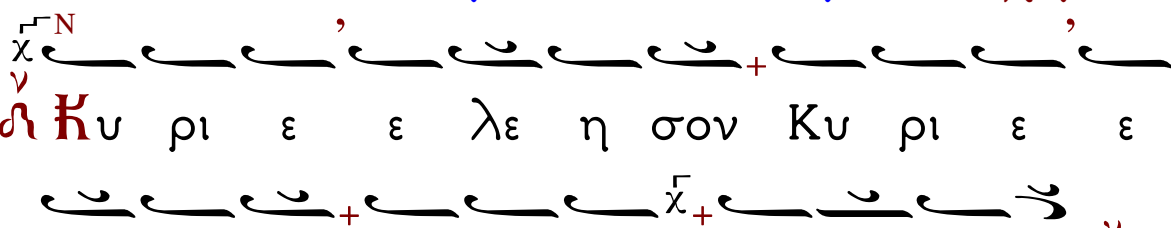

 Π α α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
 Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον
 Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

 Ἀ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Ἀ

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

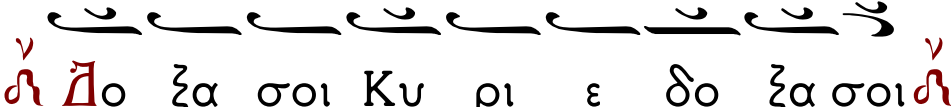
07-07 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ **Κ**αι τω Πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Ἄ **Δ**ο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου)

Ὁ Χορός: **Δ**όξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις της Α θληφο ορου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων α μην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

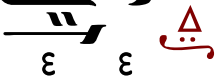
μων εγ κληματων

^ⲗ_ⲁ ⲉ λ ε η σ ο ν μ ε ο Θ ε ο ς ^ⲁ ⲕ α τ α
 τ ο μ ε γ α ε λ ε ο ς σ ο υ ^ⲁ ⲕ α ι ⲕ α τ α τ ο
 π λ η θ ο ς τ ω ν ο ι κ τ ι ρ μ ω ν σ ο υ ^ⲗ_ⲁ ε ζ α λ ε ι ψ ο ν
 τ ο α ν ο ο μ η μ α μ ο υ ^ⲁ

Εἶτα τό Ἰδιόμελον.

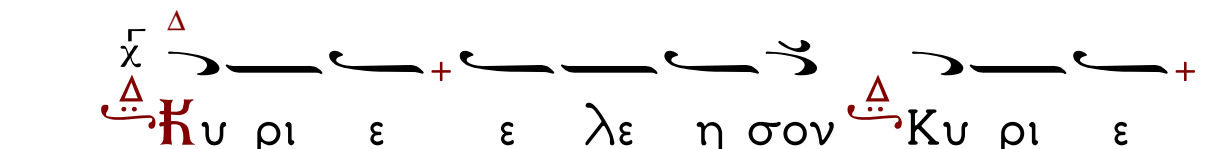
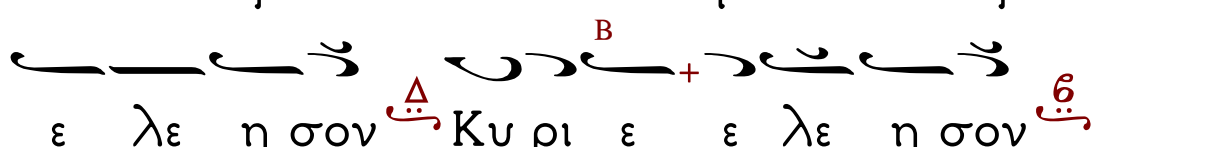
Ἦχος ^ⲁ Δι.

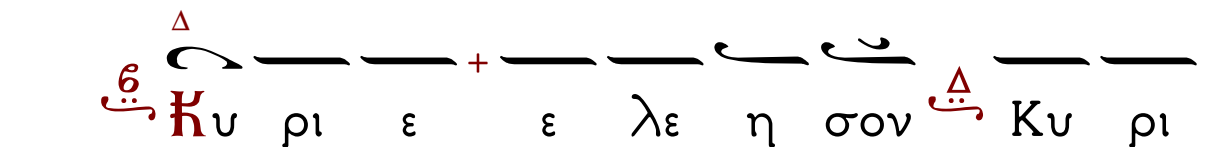
^ⲗ_ⲁ ⲉ ν π ο λ ε ι τ ο υ Θ ε ο υ η η η μ ω ν ^ⲁ ε ν
 ο ρ ε ι α γ ι ι ω α υ τ ο υ ^ⲁ ε κ ε ι ⲕ α τ ε σ κ η ν ω
 σ ε ν η η Α γ ι α ^ⲁ τ η ν λ α μ π α δ α α σ β ε σ τ ο ν
 τ η ρ η σ α σ α ^ⲉ α ⲕ ο υ σ ω μ ε ν τ η ς Πα ρ θ ε ε ν ο υ
 ε γ κ ω μ ι ο ν ^ⲁ ω Πα ρ θ ε ε ν ι ι ι α ν α
 ο ο ο ο ς Θ ε ο υ ^ⲁ ω Πα ρ θ ε ε ν ι ι ι α Μ α ρ

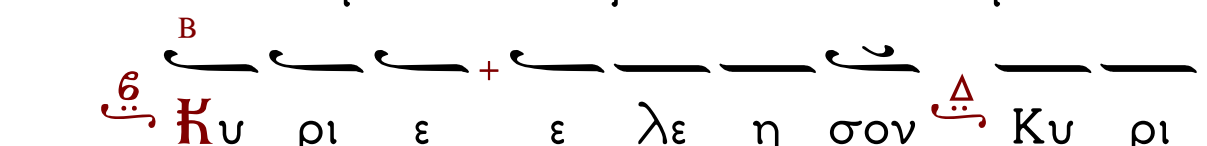
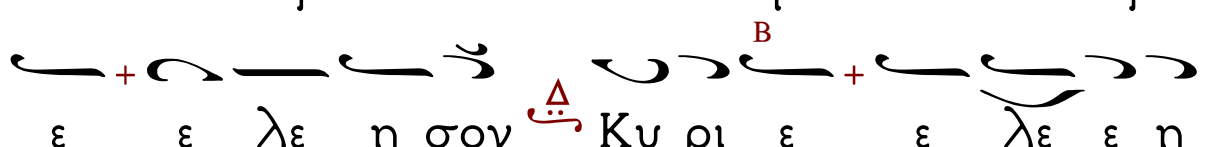
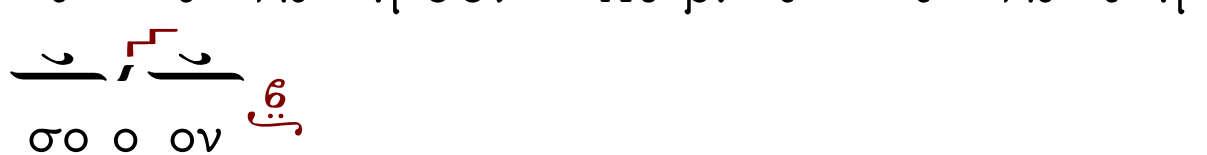
τυ υ υ ρων δο ο ζα ω Παρθε νι ι α
Αγ γελων συ νο ο μι λε ε

07-07 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον
(Δίς)

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε ε η

σο ο ο ν

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ὑγρὰν διολεύσας ὥσει Ξηράν

$$\mathfrak{H}\chi_{\mathcal{O}} \frac{\lambda}{\pi} \dot{\alpha} \frac{\mathcal{Q}}{\Gamma} \Gamma \alpha$$

^Ν ^Γ ^Π
 ρ γ ρ α ν δι ο δευ σ α ς ω σ ει ζ η ρ α ν και
^Ν ^Μ
 την Αι γυ π τ ι ι αν ^π ^ρ μο χ θ η ρ ι αν δι α φυ γ ω ν
^Γ ^κ ^κ
 ο Ι σ ρ α η λ ι τ η ς α ν ε β ο ο α τ ω
^Ν ^Γ
 λυ τ ρ ω τ η και Θε ω η μ ω ν α σω μεν ^Δ ^ι ^ς
^Ν
^Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σ ο ν η
^Γ
 μας

N Γ N Γ
 ρ Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ρ
 Π N Γ
 προς σε κα τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 N Γ
 ζη των ρ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε ρ

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρα τ του σι προ σβο λαι πολ

λης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την

του Υι ου και Θε ου σου Πανα μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων **Γ** σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τεινω **Χ**

και την ψυ χην και την δι α νοι αν **Γ**

Γ **Υ** περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας **Γ**

Γ **Ν** ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην **Γ**

ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

σου **Γ** α ζι ω σον μο νη Θε ο μη τορ **Χ**

ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α **Γ**

Ὁ α' Κανὼν τῆς Ἀγίας ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν, ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀἴγλη τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος, Κυριακὴ φιλόανθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσης θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἡξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥύμην Ἀγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα, ὃν ὁ Ἄδης θανέντα, βουλήσει ἐκουσία, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Ἔπερος τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην τὴν ἑνδοξον, τῆς Ἀθληφόρου σε Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, καὶ τὰ παλαίσματα, χάριν ἄνωθεν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασαι ταῦτα δυνήσομαι.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦνεγκας στερρότατα, δεινὰς βασάνους ἀοίδιμε, Κυριακὴ ἑνδοξε ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, ὅθεν εἵληφας, παρ' Αὐτοῦ θείαν χάριν, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Δόξα...

Ναὸς ὁ σὸς ἑνδοξε, κρήνη θαυμάτων γνωρίζεται, ἡμῖν τοῖς συνδράμοις τούτῳ ἐκ πίστεως, θεραπεύει γάρ, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πάθη καὶ νοσήματα τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Ἀγίασον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν μου διάνοιαν, ἢ τὸν ὑπερούσιον, λόγον κυήσασα, καὶ ὑπάρχουσα, πασῶν ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω δυνάμεων Θεοχαρίτωτε.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ὡδή γ'.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦχος πλ. α̣ —^ρ

^ΓΜ ^Γ
 α̣ Ϟ Ου ρα νι ας α ψιδος ο ρο φου ρ γε Κυ
 ρι ε α̣ και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ με
 στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της α̣ των πι στων το στη ρι γ
 μα + ^Δ ις
 μο νε φι λαν θρω πε α̣
 α̣ Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας α̣

α̣
 α̣ Π ρο στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης
 τι θη μι α̣ Σε Θε ο γεν νη το ρ Πα ρ θε νε συ

με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ

των α γα θων η αι τι α των πιστων το

στηριγμαμο νη πανυμνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σων η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

ταραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Ευ ερ γε την τε κουσα τον των κα λων

αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας

Χα λε παις αρ ρω στικαις και νο σε ροις πα

θρε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νε λ

—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—
λι πησε γι νωστω^ρ θη σαυρον Πα να μω με
+ —υ—υ—υ—υ—υ—
τον α δα πα νη τον^ρ

Ὁ α' Κανὼν τῆς Ἀγίας ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ γ'. Τῆς Ἀγίας. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἄγνην σε ἄφθορον, ὠραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεὶς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια, διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὠραία τέθηλας, ἐκ ρίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὠραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθέने, τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτεία σου μόνη παναμώμητε.

Ἔπερος τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεῖον ἐν καρδίᾳ συλλαβοῦσα, ἔρωτα σοφῇ Κυριακῇ, ὑπῆλθες πρὸς τὰ σκάμματα, τοῦ μαρτυρίου ἔνδοξε, διόπερ καὶ τὸ αἷμά σου, τὸ θεῖον χαίρων ἐξέχεας.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύτρωσαι πυρὸς τοῦ αἰωνίου, πρεσβείαις σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν δούλον σου πανεύφημε, Κυριακῇ τὸν δείλαιον, τὸν σε ὕμνοις γεραίροντα, καὶ ἐν ὧδαῖς μεγαλύνοντα.

Δόξα...

Ἦσχυνας εἰδώλων τῶν ματαίων, τὸ ἄθεον φρύαγμα σοφῇ, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Θεὸν εἶναι τοῦ σύμπαντος, ὑφ' οὗ καὶ κατέστεψε, στέφει διπλῶ παναοίδιμε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Γωσὸν με Παρθένε Παναγία, τὸν σοὶ προσπεφυγότα ἀγαθή, πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος καὶ τῶν ἀποκειμένων μοι, βασάνων Θεονύμφευτε, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὖοσμον,
κοιλάσιν ἐξήνθησας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ,
μαρτύρων πανεύφημε. Λάμψεσιν ἐφωτίσθης,
ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης,
ἀπελαύνουσα βλάβην· διὸ καὶ ἐορτάζομεν,
Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ στείρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν
σὴν, καὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνήν, ἐνηχηθεῖσα
ὡσὶν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα,
ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθέने· ἐσκίρτα γὰρ τὸ
βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ· διὸ τοῦ ἐν γαστρὶ
σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν· φερωνύμως αὕτη γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι. Μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις· τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουεν, ὡς τοῖς μὴ εἴκουσι τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ θάνατον ἀπειλούση σφοδρὸν τε καὶ δύσμορον. Ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρυξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν· ὅθεν ὥφθη ἀληθῶς κυρία νοός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχοι.

Κυριακὴ θανούσα τὴν τομὴν φθάνει
Προαιρέσει, πλὴν καὶ τελειοῦται ξίφει.

Κυριακῇ πέφυκε παθῶν κυρία,
Διόπερ ὑπέμεινεν ἄθλα μυρία.

Τῇ δ' ἐβδομάτῃ θάνε Κυριακῇ μεγαλάθλοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Στίχοι.

Διεὶς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, Πάτερ,
Ὡς ἀετὸς τις ἐξανέπτῃς πρὸς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου,
Σατορνίνου καὶ Γερμανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες
Πολύκαρπος καὶ Εὐάγγελος ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Ἀπολλωνίου, ἐπισκόπου
Βρέσκιας Ἰταλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς
Εὐστάθιος πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω το στόμα μου.

Ἰχθυόσιν

Ὡδὴ α' ^π ^χ ^Β ^Μ
^ε ^λ ^Α νοι ζω το στο μα μου και πλη
^Β ^Μ
ρω θη σε ται Πνευματος ^ε ^λ και λο γον ε ρευ ζο
^Β ^ε ^λ ^Μ
μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
^Π ^Μ
μαι φαι δρω ς πα νη γυ ρι ζων ^π ^η και α α σω γη
^Β ^ε ^λ
θo με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὡς γ' ⁶ **Τ**ους σου οὓς υμνοῦν το γους Θεο
το κε ^Δ **η** ζωῶσα καὶ ἀφθονοσ πηγῆ ^Δ
θι ἄσον συγκροτήσαντας ⁶ **π**νευματικόν
στερεώωσόν ^π **και** ἐν τη θειᾷ δοξῇ σου
^Δ **Ὁ** ἀ' χορός ⁺ **στε**φανῶνδοξῆς αἰξίωσόν ⁶ **λ**

Ὡδὴ δ' ⁶λ Τὴν ἀνεξίχνιστον θειεῖαν βου
 λην ⁶λ τῆς ἐκ τῆς Παρθενοῦ σαρκώσεως ⁶λ
 σου τοῦ ψιστοῦ ⁶λ ο Προφητῆς Ἀββακούμ
⁶λ κατὰ νοὶν ἐκραυγάζει ^Δδὸ ξατηδύ
 ναμεισοῦ Κυριε ⁶λ
 Ὡδὴ ε' ⁶λ Εὐξέστητα σύμπαντα ⁶λ ἐπι
 τη θείᾳ δόξῃ σου σύ γὰρ ἀπειρογά
 με Παρθενε ⁶λ εσχες ἐν μητρὰ τον
 ἐπι πάντων Θεὸν ^Δκαὶ τε τοκάς ἀχρο
 νον Ὑιὸν ^{ζ'}λ πασι τοῖς ὑμνοῦ σι σε ⁶λ σωτή
 ρι ἀνβραβευόντα ⁶λ

Ὡδὴ στ' ⁶λ Τὴν θειανταὺν καὶ παντιμοντελοῦν
 τες εὐορτήν οἱ θεοφρονες ^π9 τῆς Θεομῆ
 τορος ^π9 δευτεράς χειράς κροτήσωμεν ^ΔΑ
 τονεξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶λ
 Ὡδὴ ζ' ⁶λ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶λ τη
 κτιστοὶ θεοφρονες ⁶λ παρὰ τὸν κτί
 σάντα ⁶λ ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν ⁶λ ἀνδρεί
 ῳς πατήσαντες χαιρόντες ἐψάλλον ⁶λ υ
 περυμνηήτε ^π9 ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
^ΔΑ καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ ⁶λ
 Ὡδὴ η' ⁶λ Ἀίνου μεν εὐλογούμεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν

δε ενεργου μενος ^πq την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λ λου ου σαν ^Δ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^πq και υ πε ρυ ψου τε ^Δ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα..

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶λ
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ
 Σπύχος γ' ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

ⲕⲁⲓ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲕⲉ ⲛⲉ ⲁⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲫⲟ ⲃⲟⲩ

ⲙⲉ ⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ
B

ⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲁⲓ

ⲉⲛ ⲃⲟ ⲭⲟ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲁ ⲥⲩⲕⲣⲓ ⲧⲱⲥ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲁ ⲫⲓⲙ

ⲧⲓⲛ ⲁ ⲃⲓ ⲁ ⲫⲃⲟ ⲣⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟⲛ ⲛⲟ ⲕⲟⲛ ⲧⲉ ⲕⲟⲩ

ⲥⲁⲛ ⲧⲓⲛ ⲟⲛ ⲧⲱⲥ Ⲭⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲟⲛ ⲥⲉ ⲙⲉ ⲕⲁ ⲛⲟ

ⲙⲉⲛ

Ⲭⲓⲕⲟⲥ ⲉⲛ Ⲉ ⲫⲟⲓ ⲛⲉ ⲕⲣⲁ ⲧⲟⲥ ⲉⲛ ⲃⲣⲁ ⲭⲓ

ⲟ ⲛⲓ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲃⲓ ⲉ ⲥⲕⲟⲣ ⲫⲓ ⲥⲉⲛ ⲩ ⲫⲉ

ⲣⲓ ⲫⲁ ⲛⲟⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲛⲟⲓ ⲁ ⲕⲁⲣ ⲃⲓ ⲁⲥ ⲁⲩ ⲧⲱⲛ
B

ⲉⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Ⲭⲉ ⲣⲟⲩ ⲃⲓⲙ ⲕⲁⲓ

εν δο ξο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν
 Σπύχος ε' **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας
 νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
 ξα πε στει λε κε νους
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶
 Σπύχος στ' ^χ
 6
 λ⁶ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶
 τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι ω νος⁶
 M
 6
 λ⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
 B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ' ὠδή τῶν Καταβασιῶν.

Ἄ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε α υ λων νο ω ω ν φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἐξαποστειλάριον. Ὡχος γ'. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἀστροῖς.

Εν οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, Κυριακὴ σὺν τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἔνδοξος, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελούντας, σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Ὡχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσαν θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Κυριακὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Ὡχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Κυριακὴ αἰοίδιμε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, σκανδάλων τοῦ ἁλλοτρίου.

Ὅμοιον. Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην, διὰ τοῦτο σὲ πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων νόσων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λδ Νη

^Π
^Ν
 Πά σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον
 Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ω ω ν ου ρα α
 νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ
 ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω
 Θε ε ε ε ε ω
 Αι νει ει ει τε αυ τον πα α αν τε ς οι
 Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α σαι
 αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου σοι πρε

πειυμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

ν
Α

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του λ̣α̣ αι νει τε αυ τον λ̣α̣ κα τα
το πληθος της με γα λω συνης αυ του λ̣α̣

Μάρτυς, Κυριακή ἔνδοξε, τῶν ἀθλουσῶν
γυναικῶν, τὸν εὐώδες κειμήλιον, καὶ παρθένων
καύχημα, σὲ ἐν ὕμνοις γεραίρομεν, καὶ τὴν
εἰκόνα κατασπαζόμεθα, ἐξ ἧς περ ῥεῖθρα θείων
ιάσεων, ἀπαρυόμενοι, τὸν Χριστὸν δοξάζομεν
τὸν ὑπὸ σοῦ, δοξασθέντα πρότερον, Μάρτυς
πανεύφημε.

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος λ̣α̣ αι νει τε αυ τον λ̣α̣ εν ψαλ τη ρι

ω και κι θ̣α ρα ⁶λ

Χαίροις, Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ παρθενίας σοφή, καθαρὸν ἐνδιαίτημα, χαίροις τὰ σεβάσματα, τῶν εἰδώλων συντρίψασα, καὶ σταδίῳ ὁμολογήσασα, Χριστὸν τῶν ὅλων Κτίστην καὶ Κύριον, ὅθεν καὶ ἤθλησας, Κυριακὴ ἐνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, διὸ τῶν τιμώντων σε, ᾠεὶ μνημόνευε.

^χ ^ν **Α** **Α**ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω ⁶λ αι νει τε αυ τον ⁶λ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω ⁶λ

Δεῦτε, συστήματα ἅπαντα, τῶν εὐσεβῶν ἐν ναῶ, τῆς Ἀγίας συνδράμωμεν, καὶ κατασπασώμεθα, μετὰ πόθου καὶ πίστεως, αὐτῆς τὴν θείαν μορφήν γεραίροντες, ταύτην ἐν ὕμνοις, καὶ ἐκβοήσωμεν, Μάρτυς πανεύφημε, Κυριακὴ, μέμνησο τῶν σοῦ πιστῶς, μνήμην τὴν πανίερον, τιμώντων ἄσμασι.

^χ_ν
⁶_λ **Α**ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

 η χοις ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

 α λα λαγ μου ^χ₆_λ πα σα πνο η ⁶_λ αι νε

 σα α τω τον Κυ ριον ⁶_λ

Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, σὺ τὸν
 Δεσπότην Χριστόν, ὀλοφύχως ποθήσασα, τῶν
 βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώσασα,
 καὶ τοῖς θηρίοις, βορὰ ἐκδέδωσαι, αἰκίας
 πάσαις διὰ τὸν σὸν ἐραστήν, καθυπομείνουσι,
 τῶν στεφάνων ἔτυχες τῶν παρ' Αὐτοῦ, Κυριακὴ
 ἔνδοξε, ὅθεν τιμῶμέν σε.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα χ̣

Π̣ χ̣ π̣ **Π** **Λ**ε ε **Δ**ο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι
 ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι π̣
 π̣ **Π** **Δ** θλη τι κην ο δε ευ σα α σα α
 α ο ο δον **Δ** πα ρα νο μου ου ουν των ε
Δ **Δ** ξε φυ υ γες βου ου λην **Δ** **χ̣** Κυ ρι α α
 κη η η η η η η η **ζ'** παν σε βα
 α α α σμι ι παν σε βα α α σμι ι ε π̣ **χ̣**
 και ως μεν παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι
 μη λαμ πα δη φο ρο ος ει ει ση η η
 η η λ θες **Δ** **Δ** εις τας αυ λα ας του ου ου Κυ ρι ι

ι ου ου ου σου ^π ως δε Μα α αρ τυ
 υ υς αν δρει ει ει ει ει α α ^χ χα α ρι ι
 ιν ε ε λα α α βες ^Δ α πε λα α α αυ
 νει ει ει ει ν ^π πα σα α αν νο ο ο ο σον
 ε εξ αν θρω ω ω ω πων ^π αλ λα και η
 μας τους υ μνου ου ου ουν τα α ας σε ^Δ ψυ
 χι κων αλ γη δο ο ο νω ων ^χ ε λευ θε ε
 ε ε ε ρω ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ον ^χ ταις προς Θε ο ον ι ι κε
 σι ι ι αι αι αι αι σου ^π

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

^Μ
^Π
^π **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ^π
^π **Θ**ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α
 λη θι νη ^Δ η βλα στη σα σα τον καρ πο ον
 της ζω ω ω ης ^π Σε ι κε τευ ο με εν πρε
 σβευ ε Δε σποι να με τα της Α α θλη φο ρου ^π
 και παν των των Α γι ων ^Δ ε λε η θη ναι
 τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω
 ων ^π

Ἦχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἦχος λ. Πα

Δοξα σοι τω δειζαντι το φως δοξα εν
 υψιστοις Θεω και επι γης ειρηνη
 νη εν ανθρωποις ευδοκια
 Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε
 προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευχα
 ριστου ου μεν σοι δια την μεγαλην σου
 δοξαν
 Κυριε Βασιλευ επουρα νιε
 Θεε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε

μο νο γε νες ^Δ ρ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα

^Π ^π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ρ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ρ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον η

μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

^π **Π**ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ρ ο κα

^Δ ^ο θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϲ Κυ ρι οϲ ^ΔΙ η σουϲ Χρι ϲτοϲ ειϲ δο

ξαν Θε ου Πατροϲ αμην

^Π
^πΚαθ ε καϲτην η με ραν ευ λο γη ϲω

^Δσε ϲ και αι νε ϲω το ο νομα ϲου ειϲ τον αι

ω να ϲ και ειϲ τον αι ω να του αι ω

νοϲ

^Δ^ο
^πΚα τα ζι ι ω ϲον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μα ϲ τη τουϲ φυ λα χθ η

ναι η μαϲ

^Π
^πΕυ λο γη τοϲ ει Κυ ρι ε ο Θε οϲ

των Πα τε ρων η μων ϲ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ωνας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα
 ζο ον με του ποι ειν το θε λη η μα α σου
 ο τι συ ει ο Θε ος μου
 Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
 φω τισου ο ψο με θα φως
 Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
 νω σκου σι σε ε Ἁ γι ος ο Θε ο ος Ἀ γι ος
 ι σχυ ρος Ἀ γι ος Ἀ θα να τος ε λε η
 σον η μας (τρίς)
 Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Ἀ γι ω
 Πνευ μα τι

^Π
^π **Κ**αι νυ υ υν και α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω νων α μην
^π **Ἀ** γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας ^π

Ἀσμαπικόν.

^π **Ἀ** α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος ^Δ
^Δ **Ἀ** α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο
 ος ^Δ
^Δ **Ἀ** γι ο ος Α θα α α α να
 α α α α τος ^Π **Θ** ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μα α α ας

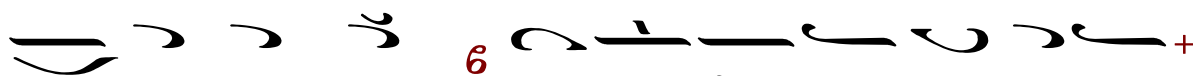
π

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος δ'.

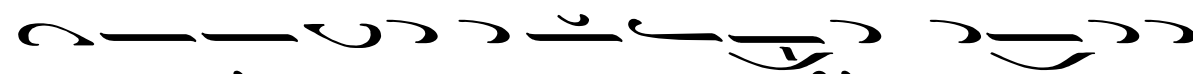
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς βρυ σις πο λυ κρου νος Παρ θε νο

μαρ τυς Χρι στου κα τηρ δευ σας παν σο φε

την Εκ κλη σι αν Αυ του και η θλη σας α α ρι

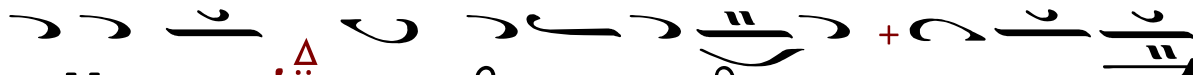
στα ε σω σας τους εν σκο τει της ει δω λο

ο μα νι ας αι γλη των σων θ αυ μα των Κυ ρι

α κη Α θλη φο ρε δι ο εν παρ ρη σι

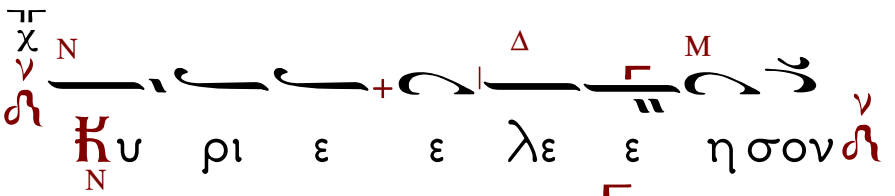
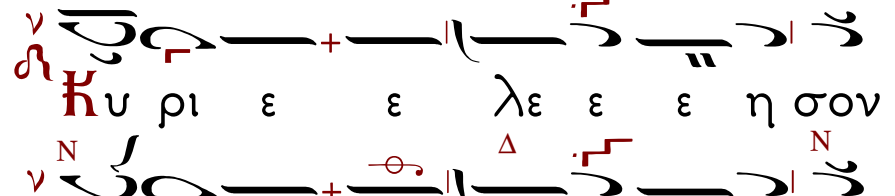
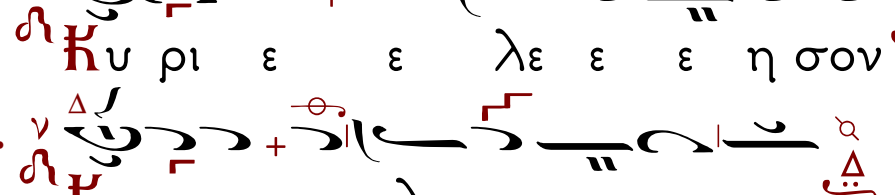
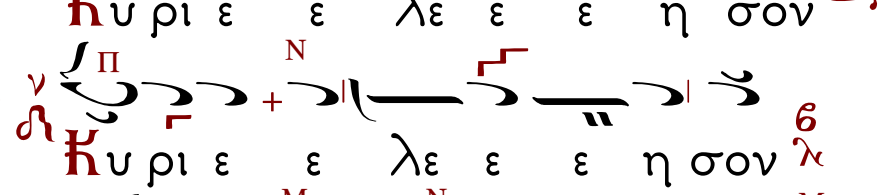
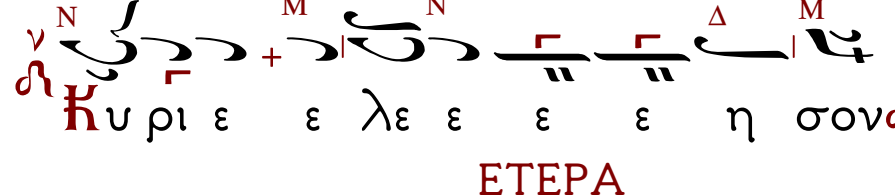
α Χρι στω πρε σβευ ε σω θ η ναι η μα α

ας

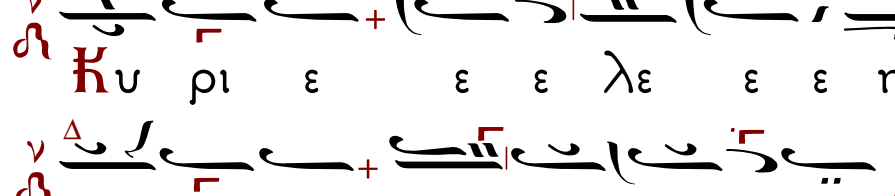
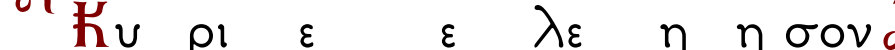
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

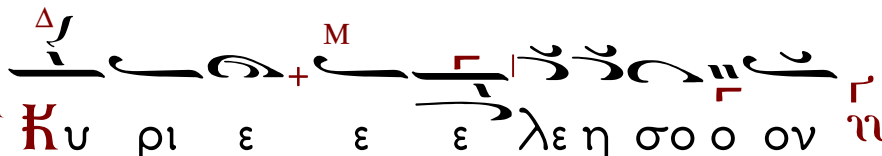
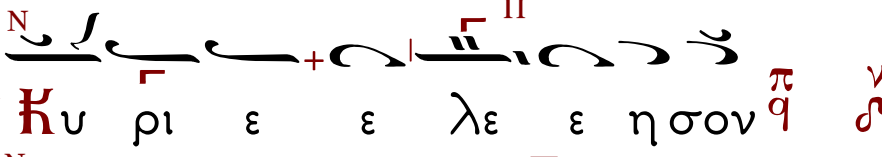
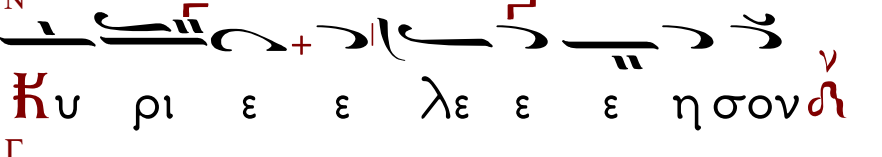
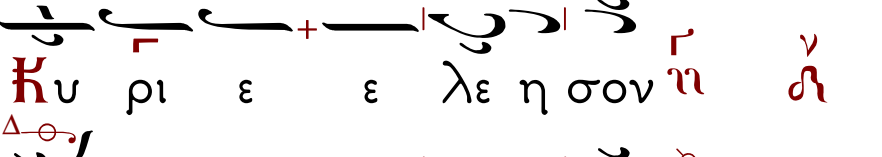
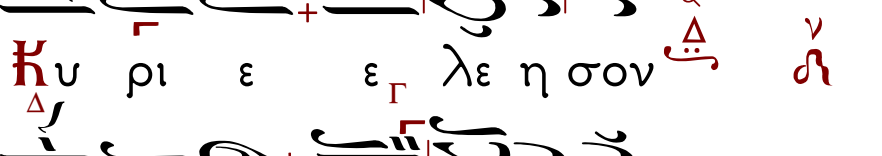
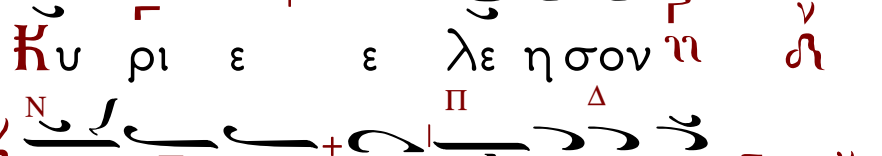
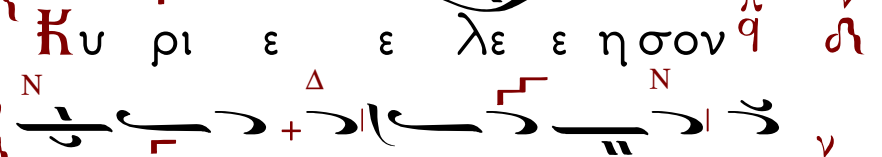
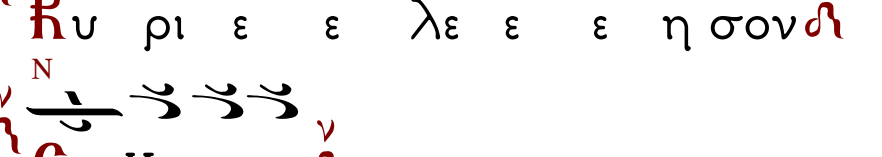
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

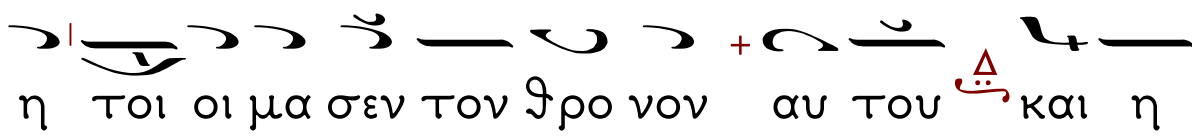
ΕΤΕΡΑ

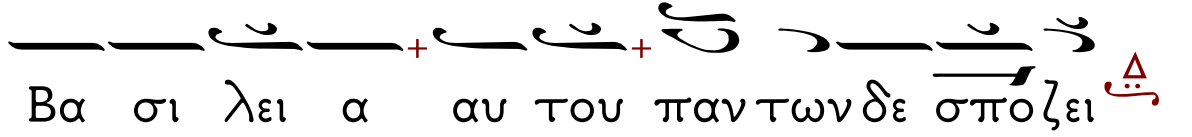
1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

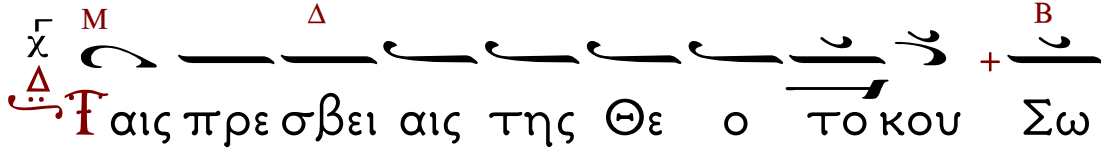
4. ν
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5. ν
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. ν
Κυ ρι ε ε λε η σον
8. ν
Κυ ρι ε ε λε η σον
9. ν
Κυ ρι ε ε λε η σον
10. ν
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. ν
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. ν
Cοι Κυ ρι ε

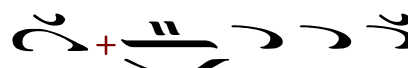

 τερ σωσονη μας

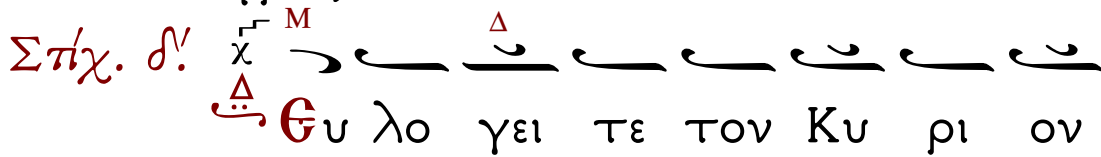
Σπ'χ. γ'
 Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

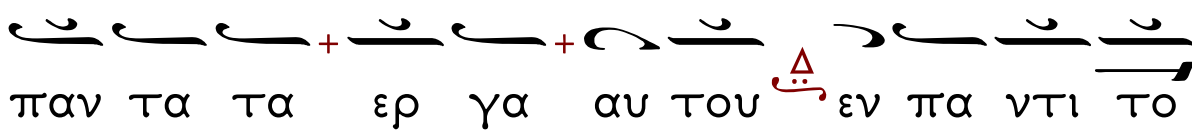

 η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

 Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει

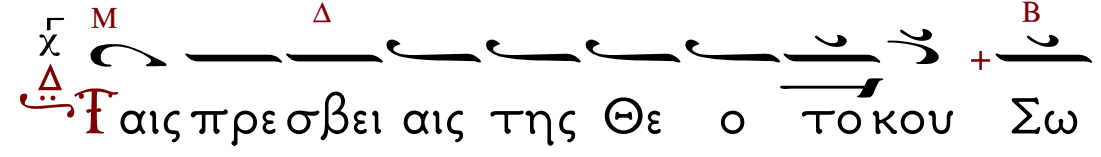

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σωσονη μας

Σπ'χ. δ'
 Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον

 παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το

 πω της δε σπο τει ας αυ του

 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

 τερ σωσονη μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω
τερῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνον β'.

Ἄμην
Σπχ. α' Ἀρνει ψυχῆ μου τὸν Κυρι
ον αἰνεσω Κυριον ἐν τη ζωῇ μου
ψαλλω τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ
σωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν
Ἀγγελοις θάναστο ο ο ο ος
ψαλλοντάς σοι ἀλλήλου ἰα

Σπχ. β' Μακαριος οὗ ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
 Σπ'χ. γ' Τ ο ν ποι η σ α ν τ α τ ο ν ο υ ρ α
 ν ο ν και αι τ η ν γ η ν τ η ν θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τ α τ α εν αυ το ις
 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπῆχ. δ' Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι ο ις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

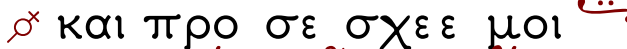
Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων Αμην

^M ^Δ ⁺ ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Δ ^Γ ^Δ
 τεραν σωτη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{ζ'}
^B ⁺
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτως ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θα να ατωω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ^M
 ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^{ΓΔ}
 γι ω Πνευμα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ'.

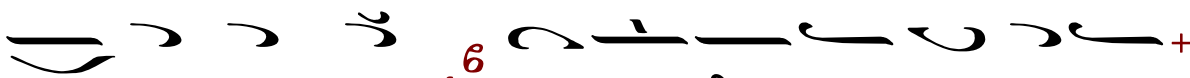
Ἦχος Δι'   Υ πο με νων υ πε μει να

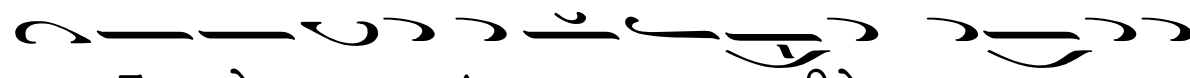
 τον Κυ ριον και προ σε σχεε μοι

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ταχύ προκατάλαβε.

  Ως βρυ σις πο λυ κρου νος Παρ θε νο

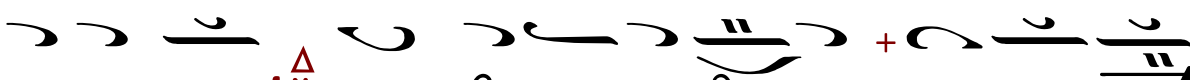
 μαρ τυς Χρι στου κα τηρ δευ σας παν σο φε

 την Εκ κλη σι αν Αυ του και η θλη σας α α ρι

 στα ε σω σας τους εν σκο τει της ει δω λο

 ο μα νι ας αι γλη των σων θαυ μα των Κυ ρι

 α κη Α θλη φο ρε δι ο εν παρ ρη σι

 α Χρι στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μα α

 ας

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οισ θα αυ μα στο ο ο ο ος ψα λ λ ο ν τ ας σοι
 α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς βρυ σις πο λυ κρου νος Παρ θε νο
μαρ τυς Χρι στου κα τηρ δευ σας παν σο φε
την Εκ κλη σι αν Αυ του και η θλη σας α α ρι
στα ε σω σας τους εν σκο τει της ει δω λο
ο μα νι ας αι γλη των σων θαυ μα των Κυ ρι
α κη Α θλη φο ρε δι ο εν παρ ρη σι
α Χρι στω πρε σβευ ε σω θη ναι η μας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΓΓΑΓΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δ'

^π^χ ^N ^Δ
^Δ Προστασι α των Χριστι α νων α
^Γ ^Δ ^B
καται αισχυντε ^Δ μεσι τει α προς τον ποι
⁶ ^Δ
η την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α μαρ
^Δ ⁺
τω λων δε η σεων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον
^Δ ^N
ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
^B ^Π
⁺ των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον
^N
εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
^Δ ^B ^N ^Γ ^Δ
^Δ η προ στα τευ ου σα α α ει ^Δ Θε
^χ ^Γ ^Δ
ο το κε των τι μων των σε ε ε ^Δ

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ὡχος δ'

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **3:23-29; 4:1-5**

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς

προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ὡχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

07-07 ՕՐԹՐՈՇ ԱՐԴԱՇ ԿՄՐԱԿԻՇ

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰηχος ὁ Πα

Ἑκτασις. $q - \frac{\pi}{q}$

[illegible]

 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

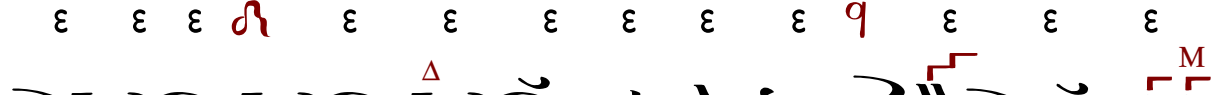

 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω π νι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

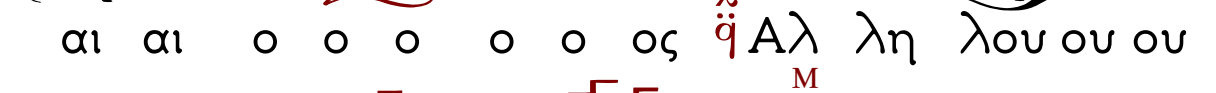

 ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε

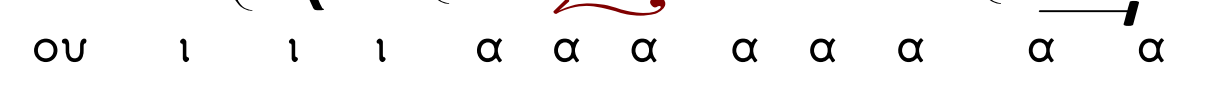

 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δ΄

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
 ἐμὴν πίστιν ἀληθὴν ἀδιαίρετον Τρι
 ἁδα προσκυνούουσύντες αὐτὴν γάρ
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος Δ΄

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς αἴμα
 μαρτυρίων καὶ εἰς ζωὴν αἰ
 νίον

Πληρω θη τω στομα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἀ α μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
(Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.